KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

NEGENDE JAARGANG

PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

47

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DEVIL DE WOLFSHOND

EN ONZE NIEUWE GETEKENDE ROMAN :

DE AVONTUREN VAN DE BULTENAAR

Georges, een jong journalist, kreeg de opdracht een reportage te maken over het leven van de Canadese trappers. Hij neemt daarom zijn intrek bij z'n oom, Charles Rollin, die met zijn Indiaanse knecht, Mokuho, in het noorden van Canada woont...

Op zekere dag wandelt Georges rond de blokhut en z'n oog valt op een hond die, ver van de hokken van de andere honden, aan een boom is vastgebonden...

?

De hond ziet de man naderen en gromt nijdig...

Arme drommel die je bent ! Wat heb je uitgestoken ?

Georges ! Raak de hond niet aan ! Ik ga hem neerschieten !

Neen, oom ! Die hond is woedend omdat je hem met een geweer nadert, ik ben er van overtuigd !

Het is een echt wild dier ! Ik heb hem Devil (Duivel) genoemd. Hij heeft te veel wolvenbloed in de aderen. Ik heb hem nooit kunnen naderen dan met een knuppel in de hand ! Ik ga hem van kant maken !

Vertrouw me die hond toe. Ik maak er een braaf en trouw dier van, je zult zien !

Wat 'n dwaasheid ! Hij zal je verslinden !

Vrees niets ! Ik nader hem zonder knuppel en zonder geweer... Laat het me beproeven !

Goed, maar ik blijf in de buurt om te helpen wanneer dit nodig is !

En zo begon Georges met de dressage van Devil...

Kalmpjes aan ! Ik ga je leren hoe je je moet gedragen, ouwe jongen !

De taak was niet makkelijk en niet zonder gevaar. Na een tijdje mocht Georges de hond echter naderen, zonder dat deze een poging deed om hem te bijten. Hij mocht hem zelfs strelen...

Zie je wel ! Nu ben je verstandig !

Als Devil voelde dat de hand van de mens hem leidde, dan gromde hij nog wel eens boosaardig...

Weldra vertrouwde hij de man en was echt blij wanneer deze hem over de kop streelde of op de rug klopte.

Nog enkele weken en je bent zo zacht als een lam !

Iedere dag hield Devil meer van de meester die hij gekozen had, de meester die zijn fiere, ongetemde natuur begreep...

Hij mocht nu vrij rondlopen en pas 's avonds moest hij in z'n hok...

Georges had Devil ook geleerd de andere honden met rust te laten en hen als broeders te aanzien...

Waar Georges ook ging, de hond volgde hem op de voet...

Wel, oom, wat zeg je er van ? Herken je het roofdier nog ?

Ik kan m'n eigen ogen niet geloven !

Het kwam zo ver dat men de wolfshond voor de slede kon spannen. Door z'n kracht en zijn intelligentie werd hij spoedig de leider van de ploeg...

Hij liep de andere trekhonden steeds vooraf en was door zijn regelmatige, flinke draf de beste trekhond die men dromen kon...

Op een morgen gaat Georges naar het woud om de vallen leeg te maken, die de week te voren gezet werden...

Zorg er voor terug te zijn voor het donker wordt. Het gaat stormen en dat is gevaarlijk !...

Georges spande zijn honden in, Devil natuurlijk aan het hoofd, en gleed over de witte vlakte...

De hele morgen reden ze zo en pas na middag kwamen ze bij de valstrikken die leeg waren...

Vlak naast de vallen, sporen van bloed en haar...

De wolven hebben niets overgelaten !

Georges reed een beetje ontmoedigd naar huis terug. Z'n honden waren moe en hij zag weldra in, dat hij niet voor het donker bij de warme haard zou zitten...

De duisternis viel reeds in als een hevige schok de slede plotseling deed kantelen...

Ze scheen wel vleugels te hebben want ze sprong op een heuvel, die de weg afzoomde, en sleurde Georges mee...

Hij hoorde een woedend geblaf dat rond de slede opsteeg en dacht :

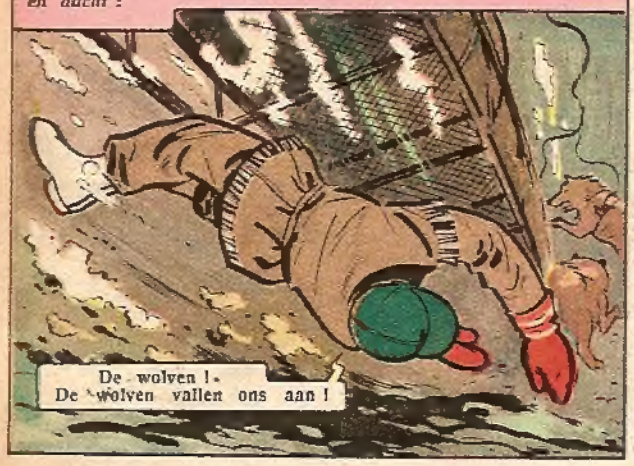

Hij trachtte overeind te komen, doch kon niet. Een tweede schok en hij verloor het bewustzijn...

Wat was er gebeurd ? Enkele ogenblikken te voren had Devil een zeer verdachte geur waargenomen. Hij was nog sneller voortgelopen, in de hoop het gevaar te ontwijken...

Op dit moment waren drie sombere gedaanten op de honden toegesprongen...

Devil was onmiddellijk weer overeind gekropen en had de slede de heuvel op getrokken...

De wolven wensten hun prooi echter niet te lossen. Een woedend dier greep Devil bij de keel...

De wolfshond maakte een wanhopige buiteling en bevrijdde zich daarmee niet alleen van z'n aanranders, doch tevens van zijn leidsels...

De tweede hond was nu leider van de ploeg en hij trok de slede weer de helling af...

Hij nam de vlucht en werd vanzelfsprekend gevolgd door de andere honden. De wolven zetten de slede na...

Devil bleef alleen bij zijn bewusteloze meester...

Hij legde zich dicht naast Georges om hem te beschermen tegen de koude...

Oom Rollin en zijn knecht ontdekten Georges en de hond half bedolven onder de sneeuw...

Men goot Georges een flinke scheut brandewijn in de keel...

Devil trachtte overeind te kruipen en blafte gedempt...

Volgende week : HOUDINI

EEN ERETEKEN

EEN klasse van de H. Hartmeisjesschool van L. heeft een ereteken ontvangen. Waarom kreeg die een ereteken? Wel, dat vertel ik je in twee woorden.

Er was in die klasse een meisje, dat zich maar nauwelijks meer kon bewegen. Ze had zeer veel pijn. Maar ze wist haar leed moedig te dragen. Haar klassegenoten omringden haar met veel voorkomendheid. Wanneer het meisje aan een of ander spelletje niet kon deelnemen, kozen de meisjes dadelijk een ander spel, waaraan hun ziek kameraadje wel kon meedoen.

De hele klasse had maar één bekommernis : het zieke meisje zoveel mogelijk te helpen, om haar leed te doen vergeten met duizend en één vriendelijke attenties. Ze mocht niet denken dat ze niet was zoals de andere meisjes. Helaas, op zekere dag is het dappere zieke meisje, dat door zoveel liefde werd omringd, voor altijd vertrokken, naar de Hemel waar kleine meisjes zoals zij, die op de aarde schoon en goed hebben geleefd, bij de goede God in Zijn rijk voor eeuwig zullen gelukkig zijn.

De meisjes van de klasse hebben niettemin veel geweend, want ze hadden het onmogelijke gedaan om hun vriendinnetje in hun midden te mogen bewaren...

De gemeente heeft hun houding tot voorbeeld willen stellen voor alle andere kinderen, en daarom werd de klasse met een ereteken beloond.

Kuifje

TE VEEL VRAGEN

om in het blad te beantwoorden, stelde ons J. Deblauwe, van Antwerpen. Uit al zijn vragen blijkt zijn grote belangstelling voor « Kuifje ». Misschien zal je van je vader als beloning eens mogen meekomen naar Brussel, om hier eens te komen kennis maken met al die dingen, die je zo sterk interesseren : de Kuifje's winkel, het Kuifje's theater, het projectieapparaat, enz. Beste dank voor de gegevens over de Firebird.

EEN VERJAARDAG

van een lid van de Kuifje's club gaat nooit onopgemerkt voorbij. Zoals het in één grote familie past, wordt zo'n gelegenheid met een kleine attentie gevierd. J. Louwers van Brussel dankte ons daarvoor, en betuigde te zelfder tijd zijn geestdrift voor « Kuifje », dat hij steeds mooier en leerzamer vindt.

EEN INTELLIGENTE LEZERES

mag E.C. de Hooy van Den Haag wel genoemd worden.

Ziehier de brief die ik van haar kreeg : « Als trouwe lezeres van « Kuifje » heb ik deze week een behoorlijke fout in de rubriek « Onder Ons » ontdekt ! Het was in een ingezonden stukje van die flinke medewerker G. Hendrickx van Brasschaat. Volgens mij is Churchill ongeveer 80 jaar oud (Dat is inderdaad zo ! Hij vierde dit jaar zijn tachtigste verjaardag. Red.) Een halve eeuw geleden was hij dus ongeveer 30 jaar, wat toch wel een beetje oud is om nog een kind genoemd te worden...

Kunt u mij misschien de leeftijd noemen van Dr Flemming ? Die moet toch ook de leeftijd hebben van Churchill, anders kan hij hem niet gered hebben als kind. Misschien is het de vader wel geweest, de tuinman dus, die Churchill de eerste keer redde, nu ongeveer zeventig jaar geleden ?... »

Tot daar onze intelligente Hollandse lezeres.

Het woord is nu aan G. Hendrickx van Brasschaat !

Het plan van een kristalpost

wordt ons steeds weer gevraagd, o.a. door Frans Meeus van Antwerpen. Prof. Zonnebloem heeft dat plan gepubliceerd in « Kuifje » Nr 1 van 1953.

BRIEVENBUS

EEN ENTHOUSIAST HOLLANDS LEZER

KUIFJE wordt niet alleen in Vlaanderen en Belgisch Kongo graag gelezen, maar evenzeer boven de Moerdijk. Igor Nettl (13 jaar) van Doetinchem is een van die tienduizenden trouwe Hollandse lezers, die me zijn enthousiasme voor « Kuifje » betuigde : Hij zou willen dat er in Nederland ook een Salon voor de Jeugd zou komen, en ook 'n Kuifje's winkel. Tevens wil hij lid worden van de Club. Hij heeft reeds verschillende vrienden overtuigd om ook « Kuifje » te lezen. Hij voegde een mooie foto van zijn Kuifje's vriendenkring aan zijn brief toe. Onze medewerker Jacques Martin werkt thans aan een nieuw verhaal van Alex. Wanneer dit zal verschenen zijn, zal hij voor een vervolg van de avonturen van Lefranc en Alex Borg zorgen.

Daarmee zijn meteen je vragen beantwoord, Igor. Hartelijk !

EEN DICHTER

Ferdinand Troucheau van Zuun (Brabant) stuurde me onderstaand gedichtje :

Woensdagmiddag ! Ik ga aan de deur staan,
Want zie, daar komt de postbode aan.
Hij zwaait reeds met het blaadje fijn.
Dat zal weldra het mijne zijn !

De postbode neemt gauw zijn bril,
Want beiden volgen wij CHLORO-PHYL.
In 't avontuur van de NAJAVALLEI,
zijn wij beiden voor de afloop blij.

Suske en Wiske zijn er bijna aan;
maar 't avontuur is nog niet gedaan.
Johan doet al wat hij kan,
Hij heeft werkelijk geen geluk die man.

Septimus is nu vol van schrik,
en maakt zich nu niet meer dik.
Dan hebben we nog ons groot teken-verhaal,
Er bestaat geen groter weeld' en praal.

Wat er met Pom zal geheuren weet ik niet.
Maar aan Teddy bezorgt het veel verdriet.
Het « PRINSKE » vind ik fijn,
al is hij toch zo klein.

Dokter Vexell is buiten krachten,
en zit op de lange trein te wachten.
Over de rest kan ik niets meer dichten,
want nu moet ik mijn verstand verlichten.

AMEN !

Het weekblad KUIFJE : *Redactie :* Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel. — *Publiciteit :* PUBLI-J/J-T

25-11-54

KUIFJE-Holland : Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 159.334. Abon. : 4 fl. per kwartaal.

DE AVONTUREN VAN DE BULTENAAR

1 TOEN de zon achter de kim verdween, stapte een jonge man in de elegante doch met stof overdekte uniform van de lichte ruiterij van zijn paard voor de herberg « De Adamsappel », de gewone plaats van bijeenkomst van de Spaanse smokkelaars. Hij wierp een blik om zich heen, staarde enkele momenten naar de sombere massa van het kasteel van Caylus, dat op een mijl in de omtrek te zien was, knikte met het hoofd en stapte resoluut de herberg binnen. Toen de deur openging vielen alle gesprekken stil. Een ogenblik later stonden twee verbruikers met een vrolijke uitroep op...

2 RIDDER Hendrik de Lagardere ! » Als één man vlogen zij op hem « Cocardasse ! Passepoil ! » antwoordde de jonge ruiter, die zijn oude wapenmeesters herkende. De duivel hale me zo ik er aan dacht jullie hier aan te treffen ! » — « Maar jij, ridder, wat doe jij zo ver van Parijs ? » Een sceptische glimlach speelde om de lippen van Lagardere. « Ik ben verbannen », zei hij, « om ondanks het verbod van de koning te hebben geduelleerd. En zo ben ik dan op weg naar Spanje. Ik heb me nochtans voorgenomen de grens niet te overschrijden, zonder mij een laatste gril te veroorloven. Kennen jullie de degenstoot van Nevers ? »

3 BIJ het horen van deze naam keken Cocardasse en Passepoil elkaar met een verveelde blik aan. Schijnbaar zonder de verlegenheid van zijn vrienden te merken, ging Lagardère verder : « De hertog van Nevers is de eerste schermer van Frankrijk, reeds tweemaal heeft hij mij getroffen dank zij zijn geheime degenstoot en, de dood in het hart, heb ik mij gewonnen moeten geven. Maar ik heb zijn stoot bestudeerd en ik geloof er het afweermiddel tegen gevonden te hebben. Ik heb Nevers een revanche gevraagd. We hebben een afspraak vanavond bij het kasteel van Caylus. » Deze woorden hadden het effect van een donderslag.

4 NEVERS... vanavond in de grachten van Caylus... ? » stotterde Cocardasse die verbleekte. Maar dat kan niet ! » « En waarom zou het niet kunnen ? » vroeg Lagardere enigszins verrast. « Omdat, aldus ging Cocardasse verder, omdat deze heren en ikzelf als opdracht hebben de hertog van Nevers bij het kasteel te « verrassen » ! Nu was het Lagardères beurt om van kleur te veranderen. « Een hinderlaag riep hij vol verontwaardiging uit. Ze hebben jullie betaald om deze ridder te doden en jullie hebt aanvaard ?... Schorremorrie ! Zijn jullie niet beschaamd ? Een man tegen acht ! » Met kattenrapte trok hij z'n vreselijke rapier uit...

5 LUISTER goed, Cocardasse en Passepoil en de anderen, zei hij met bulderende stem, ik verbied jullie ook maar één haar van het hoofd van de hertog te raken. Begrepen ? Wie tegen Nevers is, is tegen mij. Ik veracht de lafbekken en wie van zijn zwaard een dolk maakt is een lafaard. Welke schurk heeft jullie deze lage opdracht toevertrouwd ? » Alle verbruikers wendden de ogen af zonder te antwoorden. « Goed, vervolgde de ridder, ik dring niet aan. Trouwens is het van gering belang de naam van dit individu te kennen ! Denk er alleen maar aan dat wie mijn bevel niet opvolgt, er zich naderhand niet zal kunnen op beroemen ! »

6 IEDEREEN wist dat het zwaard van Lagardere geen pardon kende, de jonge man beschikte trouwens over zoveel prestige dat niemand hem durfde tegenspreken. De ene na de andere verliet met hangend hoofd de herberg, steeg te paard en reed weg. Waarschijnlijk gingen zij de man vinden, die hen als opdracht gegeven had de hertog van Nevers te doden. Een ogenblik kwam Lagardere in de verleiding om hen te volgen, om er meer van te weten. Maar hij bedacht zich. De hertog moest op de hoogte gebracht worden van de snode plannen die tegen hem waren gesmeden. Een half uur later reed hij in galop naar het kasteel.

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

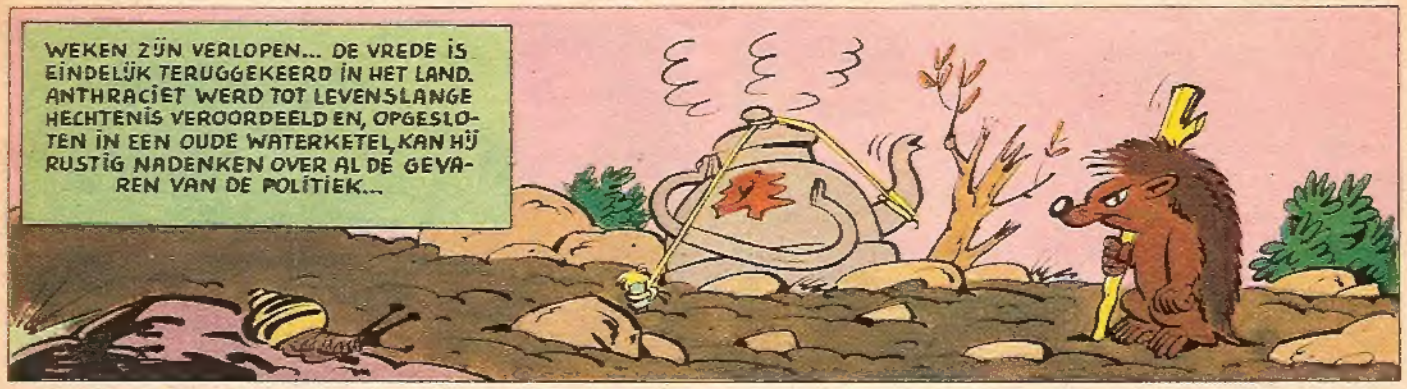

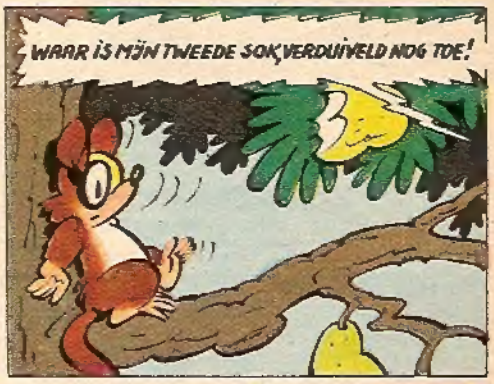

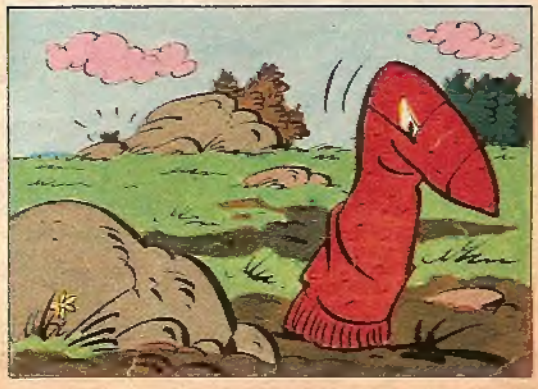

(Wordt voortgezet.)

TWEE KISTEN OP HET WATER

Na zijn bevrijding uit het kamp van de dood en een lange reeks avonturen, komt Vexell eindelijk bij de kapper die zijn geheime documenten gedurende al die tijd bewaarde...

HET was gelukkig slechts een loos alarm. De blik van de politieman gleed een ogenblik over de gestalte van Vexell doch niets in de blik liet veronderstellen, dat hij Vexell zou herkend hebben. De man knikte, een beetje verstrooid op de wijze waarop men vreemdelingen groet, en liep dan op de kapper toe. Het was slechts op dit moment dat Vexell ten volle begreep, dat hij physiek een ander mens geworden was. Hij verliet het kapsalon zo rustig en onopvallend mogelijk en ging naar het hotel waar Vladimir op hem wachtte.

HEB je gevonden wat je zocht? vroeg de goedige reus.

— Ja, zei Vexell met een glimlach, ik heb het gevonden en ik heb goede hoop dat onze lijdensweg bijna ten einde is en we in veilige haven zullen landen.

Hij haalde de omslag van onder z'n hemd uit, opende hem en maakte de inventaris van de papieren die hij bevatte. De geheime plannen, die Vexell zoveel moeilijkheden hadden berokkend waren er allemaal, volledig. Bovendien had de kapper een check van tien duizend roebel in de omslag geschoven. Dit geld zou de twee vluchtelingen in staat stellen hun laatste tocht tot een goed einde te brengen.

Vladimir, die onbekend was in stad, kreeg de opdracht het geld van de bank te halen. Dat verliep heel glad en twee uren later zaten onze vrienden bijeen in het hotel en werkten een plan uit om ongemerkt de stad te verlaten en de Finse grens te overschrijden. Te Sergikov, een kleine stad ongeveer zeshonderd kilometer van Niogar, had Vexell een trouwe vriend, een vriend waarop hij in alle omstandigheden mocht rekenen.

— Natuurlijk, zei hij tot Vladimir die aandachtig luisterde, is dat een grote omweg. Indien we echter willen slagen, ware het best zo ver mogelijk van dit ongezond oord vandaan te geraken.

— Je hebt van die vriend al in maanden geen nieuws meer gekregen, God weet waar hij op dit ogenblik is? Hij heeft Sergikov misschien verlaten of... werd aangehouden!

— Dat risico moeten we nemen! In ieder geval zijn we te Sergikov dichter bij de vrijheid dan hier. Ben je accoord om het avontuur met mij te wagen?

Vladimir haalde de schouders op.

— Je weet best, Vexell, dat we samen een nieuw leven tegemoet gaan en samen de dood moeten trotseren!

— Je bent een dappere kerel! Geef me je hand!

Ze drukten elkaar zwijgend de hand en bezegelden daarmee een vriendschapspakt, dat slechts met de dood zou eindigen.

★

LANG dachten ze na over de verschillende mogelijkheden en middelen om het grensstadje Sergikov te bereiken. Ten slotte kwamen ze tot de conclusie dat de eenvoudigste wijze de beste was. Ze zouden doodgewoon de trein nemen, zich als absoluut onberispelijke handelslui in een coupé tweede klas installeren. Ze zouden trachten de aandacht niet op zich te vestigen, zonder zich daarom evenwel te verbergen.

Het verloop der gebeurtenissen zou uitwijzen dat ze aldus heel wijs gehandeld hadden en die oplossing inderdaad de gelukkigste was. De volgende morgen verlieten ze de stad en kwamen, na een reis van bijna tien uren, nog diezelfde avond te Sergikov toe. Het huis van Staniev, de vriend van Vexell, te vinden was niet zo moeilijk. Het lag een beetje afzijds, bij de ingang van het stadje en de eigenaar woonde er alleen in, met twee waakhonden. Nauwelijks had hij de deur geopend, of hij uitte een kreet van blijde verrassing; hij herkende Vexell ondanks diens zwarte bril, snor en veranderd uiterlijk terstond. Hij trok hem vlug binnen en omhelsde hem ontroerd. Vexell stelde z'n gezel Vladimir voor en vertelde in enkele woorden wat ze zo allemaal beleefd hadden. Staniev luisterde zwijgend, dan schudde hij het hoofd en antwoordde stil:

— Indien ik je goed begrijp, verwacht je van mij hulp om je over de grens te brengen?

— Ja, dat is het! Ik weet dat het zeer veel gevraagd is en het gevaar voor je groot is. Je bent echter de enige man die ons kan helpen en ik meende dat ik, terwille van onze lange, hechte vriendschap, op jou mocht beroep doen...

— Je deed er goed aan! Ik zal je ook helpen!

Nog voor de avond helemaal verstreken was, hadden de drie vrienden een geniaal plan uitgebouwd. Niet ver van Sergikov vloeide er een brede stroom, die over de grens liep, door Finland ging om uit te monden in de Barentz Zee. Ze zouden er gebruik van maken! De vluchtelingen zouden zich in twee houten, hermetisch gesloten kisten verstoppen en deze zouden, gedreven door de stroming, heel vlug buiten het bereik van de grenswacht vlotten. Natuurlijk zouden ze moeten afrekenen met de schijnwerpers, die 's nachts af en toe hun stralenbundels over de gevaarlijke zone lieten glijden, doch Staniev kende de douaniers en hij was er van overtuigd, dat hij hun aandacht op het gepaste ogenblik zou kunnen afleiden. De volgende nacht reeds zouden Vexell en Vladimir het avontuur wagen, op voorwaarde echter dat het weer gunstig was.

★

DE hemel was met hen. Het was een inktzwarte nacht. In de namiddag werden de twee kisten, de reten tussen de planken zorvuldig met stopverf gevuld zodat ze werkelijk waterdicht waren, in de kleine vrachtwagen van Staniev geladen. Om tien uur was alles klaar.

Vexell en Vladimir keken naar de douaneposten en naar de schijnwerpers, een drie of vierhonderd meter meer noordwaarts, dan drukten ze Staniev lang en zwijgend de hand en stapten in hun broze vaartuigen.

★

DE teerling was geworpen! Over een uur zouden ze over de grens, zouden ze vrij zijn, ofwel zouden ze het leven voor altijd moeten vaarwel zeggen.

(Wordt voortgezet.)

Vexell en Vladimir stapten in de broze vaartuigen...

VOLGENDE WEEK:

DE DOUANIERS HOUDEN VAN MECHANIEK

MET DE NEUS IN DE W

DE trouwe lezers van de avonturen van «Kuifje» kennen het album «De Geheimzinnige Ster» en herinneren zich, dat er daarin een paddestoel met duizelingwekkende snelheid groeit, reusachtig groot wordt en dan barst. Het is ongeveer dat wat er in de Verenigde Staten gebeurde na de eerste wereldoorlog. In de grootste steden rezen de wolkenkrabbers uit de grond op. In enkele weken telden de stalen geraamten tien, twintig, dertig, veertig, tachtig verdiepingen. Een heeft er zelfs honderd en twee, dat is de Empire State Building van New York, die met z'n vierhonderd meter, het hoogste gebouw ter wereld is.

DE wens om met de neus in de wolken te zitten, duurde tien jaar en dan kraakte het net zoals in « De Geheimzinnige Ster »... De grote hoop van de eigenaars, uit zo'n wolkenkrabbers een flinke som huurgeld te halen, verdween als rook. De huurders lieten op zich wachten. Er brak een nieuwe tijd aan, die van de « miniatuur-buildings » : minder hoog dus als de eerste, doch véél practischer.

MET HET UURWERK IN DE HAND...

...komt men door heel het land ! Neen, zo bedoelde ik het heus niet. Ik wou alleen maar vertellen, dat Amerikaanse experts uitgerekend hebben, dat men vijf maal meer tijd gebruikt in kantoren van gebouwen die zich horizontaal uitstrekken, dan in een gebouw dat vertikaal opgetrokken werd. Het is daarom dat bijna alle grote handelsondernemingen in Amerika in wolkenkrabbers zijn onder dak gebracht. Ze tellen maximum dertig verdiepingen.

WANNEER DE LIFTEN GRILLEN HEBBEN

IEDER jaar stijgen er duizenden bezoekers naar de top van de Empire State building. Sommige bezoekers vinden het schouwspel interessant, anderen

zijn teleurgesteld omdat ze niets dan wolken zagen !

Het leven in een wolkenkrabber heeft z'n goede en ook z'n slechte kant. De toppen van de buildings trekken de bliksem aan als een magneet en ze baden voortdurend in een atmosfeer oververzadigd van electriciteit.

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJA

OLKEN

945 vloog er een bommenwerper in
tenzevenstigste verdieping van de
State building en stichtte er
Zoets komt gelukkig met alle
voor!
nneer de liften grillen hebben, de
s staken of er geen electrische
is, wordt de zaak ingewikkelder
peten er hulpexpeditles georgani-
worden om de bewoners van de
gelegen verdiepingen te ravitail-

OPGEPAST VOOR DUIZELIGHEID!

arbeiders die wolkenkrabbers bou-
en mogen geen last hebben aan
igheid! Naar het schijnt, denken ze
t eens meer aan dat ze zo hoog
en wandelen, honderd meter boven
de grond, zo rustig over een metalen balk als wij over de stoepboord. Ze nemen geen speciale veiligheidsmaatregelen en het enige wat ze vrezen is de wind die op grote hoogte ongemeen heftig kan zijn. Dan knopen de arbeiders een stevig touw rond hun lenden. Meer dan een is reeds met touw en al «overboord» geslagen en bleef boven de diepte bengelen tot zijn makkers hem hulp konden bieden. Dat avontuur maakte hen de stiel toch niet bet.

De glazenwassers moeten zowel de ruiten van de tweede als die van de dertigste verdieping, of die van de honderdentweede wassen, wanneer men hen vraagt of ze niet bang zijn, antwoorden ze: «Of je nu van de vierde verdieping naar beneden stuikt of van de zevenentwintigste... het resultaat is hetzelfde! Waarom zouden we dus de ruiten van de zevenentwintigste verdieping niet met evenveel zwier poetsen? Het is de eerste dag van je loopbaan als glazenwasser die beslissend is. Kom je die heelhuids door, sta je nadien niet te klappertanden en heb je geen nachtmerries, dan is alles in orde. Beef je de eerste dag van schrik, dan doe je er best aan een ander beroep te zoeken! Voor het overige is de «job» van glazenwasser in een wolkenkrabber fijn. Je bent altijd in de lucht en ...er is niemand die op je hielen zit!»

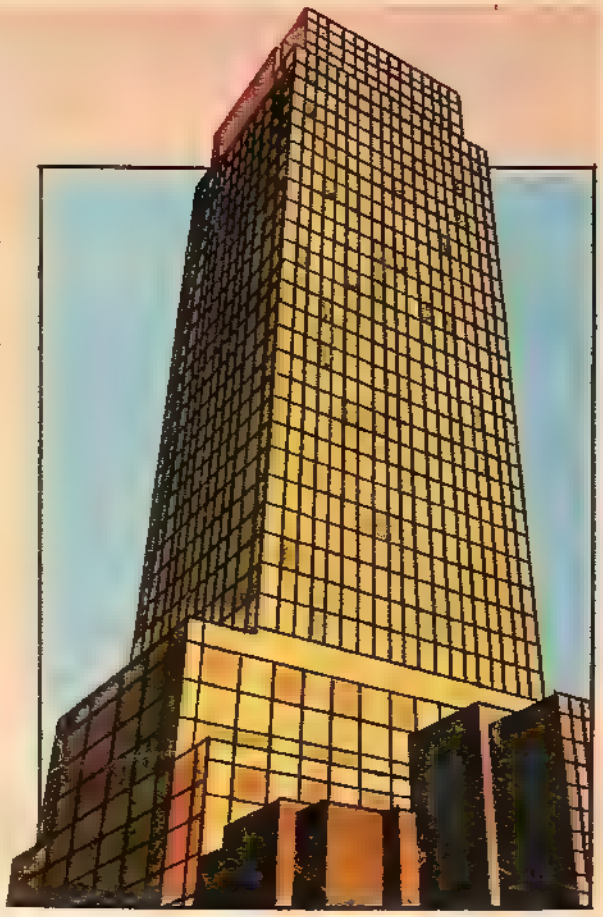

AVALLEI

De chef van de krijgers, die tevergeefs trachtten het kamp van ingenieur Legrand te overvallen, werd gevangen genomen...

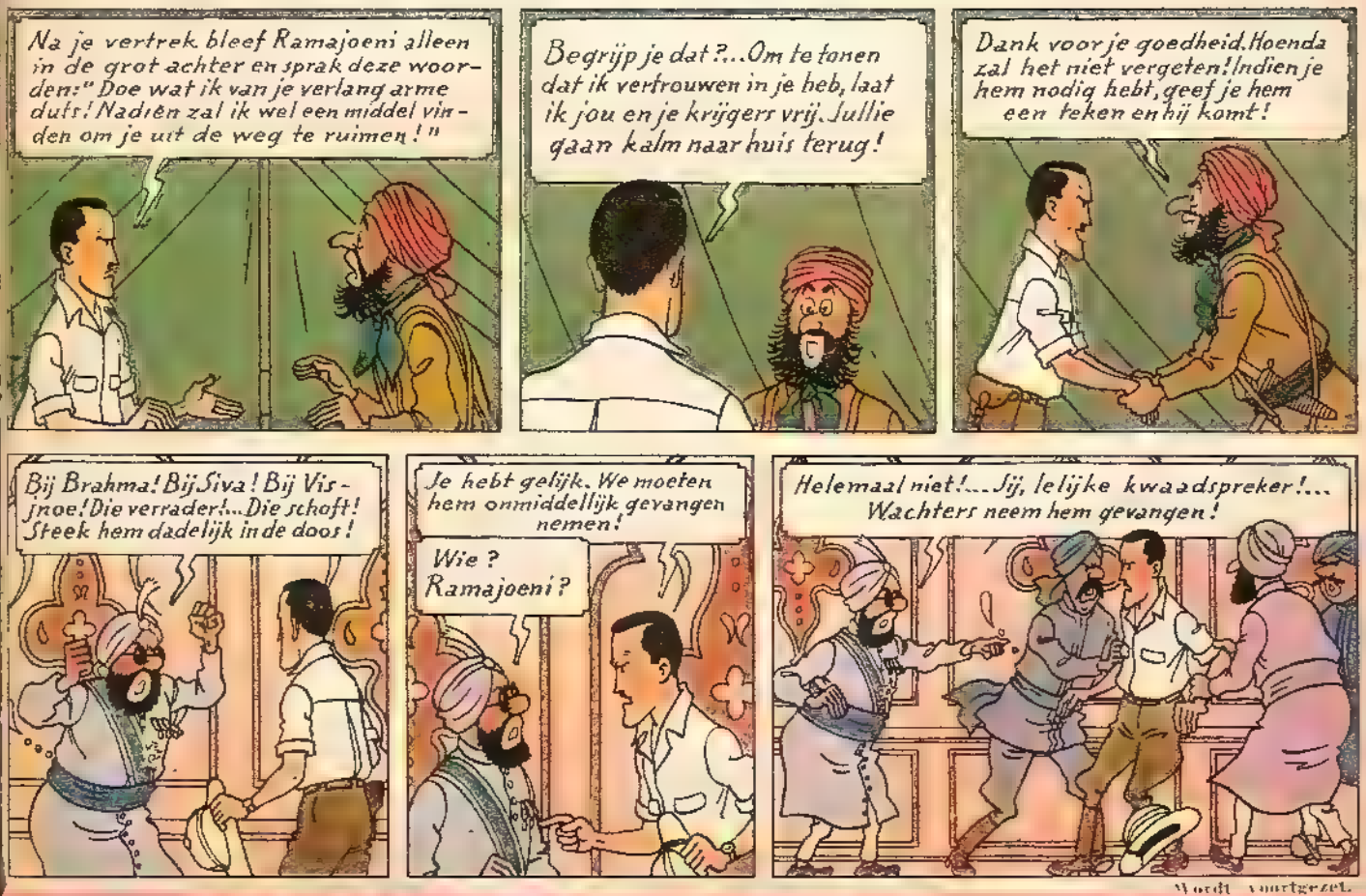

Wordt vervolgd.

SPEEL JE VOETBAL?

DE RECHTER- OF LINKER KANTHALF

JE rol bestaat er in de actie van de binnenspeler te neutraliseren en terzelfdertijd de aanvalslijn van je eigen ploeg te voeden. Vermits de binnenspelers over het algemeen over een uitstekende baltechniek en een intelligente tactiek beschikken, heb je een belangrijke opdracht, een post van vertrouwen.

De binnenspeler bestrijkt gewoonlijk het hele terrein zo dat jij er moet voor zorgen over genoeg adem te beschikken en geen enkel nutteloos gebaar te maken.

Daar hij een goochelaar is met de bal moet je hem van zeer dichtbij bewaken. Raak je de bal kwijt, trek dan onmiddellijk achternit om je eigen verdediging te gaan versterken. Ben je zelf in het bezit van de bal, benut dan je positie om hem toe te spelen aan een vrijstaande maat.

De binnenspeler bestrijkt heel het terrein...

Vooral geen nutteloze dribbling want dit geeft de tegenstander de gelegenheid het net toe te halen en de aanval van je ploeg in de kiem te smoren.

Wissel je spel af door overlangs te passen naar een vrijstaande vleugelspeler. Mocht je na een handig samenspel je in het bereik van het doel bevinden, aarzel dan niet te schieten.

In beginsel moet jij de bal inwerpen. Door oefening moet je er toe komen van dit inwerpen

Geen enkel nutteloos gebaar...

een echte vrije schop te maken.

DE RECHTER- OF DE LINKER BINNENSPELER

HET spel opbouwen dit is de mooie taak die voor jou is weggelegd. Moeilijke taak die een zeer grote balvaardigheid vereist, een nauwkeurig passenspel en een scherp inzicht. Het is een lastige taak die een bijna onuitputtelijke adem veronderstelt, een ondankbare taak omdat je in vele gevallen noch door je maats, noch door het publiek wordt begrepen en omdat vele niet zullen merken dat je aan de basis ligt van het geschoorde doel.

Ben je in het bezit van de bal ver van het vijandelijke doel, ga dan met een kort passenspel vooruit nu en dan afgewisseld met lange overlangse dieptepassen naar de vleugel en naar de middenvoor. Bevind je vleugelspeler zich licht naar achteren loop dan zelfs langs de lijn en neem zijn plaats in. Zo zal je de verdediging van de tegenstander ontredderen. Neem steeds aan een aanval deel, hetzij in de eerste gelederen, hetzij als steun.

Beschik je over meer aanvalsgeest dan de andere binnenspeler, plaats je dan zo dicht mogelijk bij de middenvoor om desnoods diens rol over te nemen. Je andere binnenspeler moet zich dan maar meer met de verdediging gelegen laten. In het tegenovergestelde geval moet jij meer naar achteren spelen. Dit zijn slechts algemene regels. Vergeet vooral niet dat indien je hoofdrol er in bestaat het spel op te bouwen,

Plaats je zo dicht mogelijk bij je middenvoor...

je plicht je oplegt op elk ogenblik de defensie te hulp te snellen.

Zorg bijgevolg dat je over een lange adem beschikt door gymnastiek, door een sportief regime en door het vermijden van nutteloze dribblings. Verzorg je balcontrole door een regelmatige en grondige training en ten slotte, studeer de verschillende mogelijkheden in om de tegenstander te verschalken.

(Wordt voortgezet)

JE GELIEFKOOSDE HELDEN...

DIE KAN JE VINDEN IN DEZE BOEIENDE EN PRACHTIGE ALBUMS:

- HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS — Eerste deel — door Edgar-P. Jacobs ... 69
- HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS — Tweede deel — door Edgar-P. Jacobs ... 79
- HET GEHEIM VAN DE GROTE PYRAMIDE — Eerste deel — door Edgar P. Jacobs ... 69
- HET SEIN STAAT OP ROOD — door Jacques Martin ... 69
- DE FANTASTISCHE AVONTUREN VAN CORENTIN — door P. Cuvelier ... 59
- DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN — door P Cuvelier ... 59
- CHICK BILL TEGEN DE ONZICHTBARE (De Avonturen van Chick Bill in Arizona — Eerste deel) door Tibet ... 49
- DE KAT ZIT IN DE ZAK (De avonturen van Chick Bill in Arizona — Tweede deel, door Tibet ... 49

DEZE ALBUMS ZIJN LOMBARD UITGAVEN EN VERKRIJGBAAR IN ALLE BOEKHANDELS EN IN DE KUIFJE's WINKEL. IN DIEN JE ZE BIJ JE BOEKHANDELAAR NIET KAN VINDEN, KAN JE ZE EVENEENS VERKRIJGEN DOOR STORTING VAN HETZELFDE BEDRAG OP P. C. R. 1909.16 VAN KUIFJE-BRUSSEL.

WAAROM KOOS IK EEN

HELVA type KUIFJE

Omdat ze twee wijzerplaten heeft. Thans ben je student, dus heb je de WIJZERPLAAT VOOR JONGENS nodig.
Morgen ben je volwassen, ben je misschien zakenman en dan heb je de WIJZERPLAAT VOOR GROTE MENSEN.
Dit is het beste bewijs dat de fabrikant zelf heeft voorzien, dat je uurwerk vele jaren zal meegaan.

Het ideaal geschenk voor Sinterklaas.

Elk HELVA UURWERK type KUIFJE wordt afgeleverd met een bon voor een wijzerplaat zonder versiering, die gedurende vijf jaar geldig is.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

...idicten slopen Pom en Teddy mee naar de oude rioten. Maggy vervuttigde ondertussen achter de politie en deze komt ter plaatse.

(Wordt voortgezet)

DE GELE WIND

ONGEVOELIG voor de zengende zon, liepen de dromedarissen met wiegende, eentonige pas door de woestijn. Gevolgd door zijn drie meharisten, reed kapitein Sombreuil over de weg, die over El Gohala, van Horfar naar het hart van de Noordafrikaanse woestijn leidt.

De jonge officier was nog maar drie maanden in Afrika en het was de eerste keer, dat hij de gelegenheid kreeg zo diep in de geheimzinnige Sahara door te dringen. Hij glimlachte als hij dacht aan zijn eerste uitstapjes op de rug van het dier dat men « het schip van de woestijn » pleegt te noemen. Hij was er waarachtig zeeziek van geworden ! Sedertdien had hij echter geleerd hoe men op een dromedaris rijdt en nu zat hij zo gemakkelijk op de rug van dat « schip », als vroeger op z'n paard. De stilte en de uitgestrektheid van die zandvlakte hadden reeds hun spoor op de jonge kapitein gedrukt en het woelige grootstadsleven leek hem reeds zo ver achter de rug.

SEDERT drie dagen zocht kapitein Sombreuil naar de sporen van Oesken-Tsjeka, de Toareg die in de oasen, trouw aan Frankrijk, af en toe terreur zaaide. Kapitein Sombreuil en zijn meharisten riskeerden hun leven doch, wie zou in dit groots kader het spel van leven en dood niet met licht gemoed gespeeld hebben ?

*

ZE hadden heel de dag gereden en toen de zon achter de duinen zonk, stopten ze en dwongen hun dieren te knielen en zich in vierkant bij elkaar te zetten. De mannen dronken, namen een lichte maaltijd, wikkelden zich in hun gandhoera en legden zich met het hoofd op de zadels van geitenleer te slapen

De volgende morgen stak de samoen, de schrik van de karavanen, op Het was eerst slechts en zwart puntje aan de horizon. Het werd echter zienderogen groter, het kwam nader en nader en was vlug aangegroeid tot een reusachtige muur Het zand kwam in beweging. Het warrelde op en begon dan in een hoge zuil rond te draaien als opgezogen door een machtige stofzuiger

— De gele wind ! De gele wind ! riepen de meharisten en ze trachtten gezicht en handen te beschermen voor het zand dat als duizend fijne naalden in hun huid drong De dieren hadden zich opgericht en waren door paniek aangegrepen. De soldaten hadden hun kappen over de ogen getrokken en trachten de kop van hun dieren in een lap linnen te wikkelen, om te beletten dat het zand hen zou verblinden.

— Vluchten ! riep Sombreuil. We moeten naar het Westen vluchten met de rug naar de samoen ! De grote rotsen van Hoggar bieden een veilige schuilplaats !

Hij gaf zijn mehari de zweep en leidde het dier in de aangeduide richting.

Een uur later stopte de kapitein tussen de eerste rotsgroepen. Hij keek om en bemerkte dat hij alleen was. Gedurende de dolle rit had hij zijn makkers verloren. Op het ogenblik dat Sombreuil van zijn dromedaris sprong, traden drie krijgers, de blauwe litham (1) diep in de ogen gedrukt op hem toe. Hij werd zonder omhaal gevangen genomen

*

DE krijgers hadden Sombreuil geblinddoekt en duwden hem over een smal, steil rotspad voort. Na een vijftiental minu-

VERHAAL DOOR Y. DUVAL

GEILLUSTREERD DOOR R. REDING

ten voelde de jonge kapitein aan de frisse lucht die hem tegemoet kwam, dat men hem door een grot of onderaardse gang leidde. Eindelijk voelde hij weer zand onder de voeten. Z'n blinddoek werd afgenomen en hij moest zich de ogen uitwrijven want hij meende te dromen : tussen hoge, diep ingekerfde rotsen, lag er een groene oase. Rond de tenten wemelde het van halfnaakte kinderen, vrouwen met gebronsde huid kookten het eten, terwijl de mannen hun wapens blank schuurden of op de imzad speelden. De imzad is een eigenaardige soort viool met één snaar die de Toareg met veel kunde bespelen. In de verte verrees er een klein paleis in Berberse stijl, en het is naar dit paleis dat men de kapitein bracht. De mannen en vrouwen keken van hun bezigheden op en volgden hem met vijandige blik. Een grijsaard met een korte, zilverwitte baard, de vooarmen met fijn gegraveerde armbanden versierd, trad op Sombreuil toe en vroeg :

Vreemdeling, ik ben Mekdana, koning van Hoggar. Wat kom je doen op mijn grondgebied ?

De jonge kapiteln, die de taal van Hoggar beheerste, antwoordde :

— Edele koning, ik werd gezonden door de grote Franse chef om je onderdaan Oesken Tsjeka, die de oasen onder Frans bestuur geplaatst, plundert...

— Aan stoutmoedigheid ontbreekt het je niet !

— Ik heb vertrouwen in de eerlijkheid en de grootmoedigheid van dappere krijgers zoals jij

— Oesken-Tsjeka is een dapper man. Voel je je sterk genoeg om je met hem te meten ?

Sombreuil wist hoeveel er van zijn antwoord afhing en daarom antwoordde hij rustig :

Ja, ik ben gereed om tegen hem in het strijdperk te treden

Dat men Oesken-Tsjeka roepe, beval de koning. Het binnenplein zal hun strijdperk zijn en ze zullen vechten volgens de regels van de rahoem. .

De jonge kapiteln wist helemaal niet wat de rahoem was, maar hij liet zich gewillig naar een hoek van het binnenplein leiden Tegenover hem nam er een groot, fijngebouwd krijger plaats. Van zijn gelaat waren alleen de ogen zichtbaar die rustig en vastbesloten de tegenstander opnamen. Dat was Oesken Tsjeka.

Ze bleven helemaal alleen op een veertigtal meter van elkaar op het plein staan. Rond hen gingen echter de vensters open en op de balkons verschenen de krijgers, helemaal in het

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

blauw gekleed, die het schouwspel wilden bij wonen.

— Verdraaid, dacht Sombreuil die onder de indruk kwam, wat staat er me hier te wachten ?

Op het middenbalkon verscheen koning Mekdana die een lange, gemoduleerde kreet uit stootte, een kreet die men best kon vergelijken met de zang van de muezzin (2). Dan wierp hij z'n spies krachtig in het midden van het plein op gelijke afstand van de beide tegenstanders. Oesken-Tsjeka liep naar de spies, trok ze uit de grond en kwam dan met de lichte, soepele stap van een panter op z'n vijand af. Plotseling realiseerde Sombreuil wat een rahoem is.

— Ik heb geen wapens en ben aan zijn genade overgeleverd, dacht de jonge officier Hij steekt die lans dwars door me heen !

Hij gleed langs de muur, oog in oog met z'n rivaal. Het koude zweet brak hem langs alle kanten uit doch hij bleef kalm, wel wetend dat tientallen ogen hem nieuwsgierig opnamen. Volgens de regels van het spel mogen de strijders de lans slechts werpen, wanneer ze ten minste tien meter van elkaar staan. De kreten van het publiek waarschuwen de strijders wanneer het gepast moment gekomen is. Oesken-Tsjeka stond een ogenblik onbeweeglijk en gooide uit alle kracht de spies naar de Fransman. Deze hoorde het wapen vlak naast z'n hoofd zoeven... het plantte zich in de omheining op twee vingers van z'n oor. De kapitein had door z'n bruuske sprong op zij het evenwicht verloren en was op de grond gevallen... Oesken-Tsjeka liep als de bliksem naar de lans toe om ze uit de omheining te trekken, doch kapitein Sombreuil was hem voor. De Toareg sprong achteruit en vluchtte een eind weg. Sombreuil hief de arm op en balde de spieren om op zijn beurt het gevaarlijk wapen te werpen, doch op hetzelfde moment struikelde Oesken-Tsjeka en viel languit op de grond. Sombreuil had slechts één gebaar te maken om hem aan de grond te spijkeren, als een vlinder op een stuk karton, maar hij had er de moed niet toe. Oesken-Tsjeka, die wist welk lot hem beschoren was, wachtte gelaten op de fatale stoot. De kapitein echter liet de arm zinken

De Arabieren op de balkons en in de vensters juichten de ridderlijke daad van de jonge kapitein geestdriftig toe.

— De strijd is ten einde, riep koning Mekdana en zich tot kapitein Sombreuil wendend voegde hij er aan toe : Ik verklaar je tweemaal winnaar, winnaar door de wapens en winnaar door edelmoedigheid

★

ENKELE minuten later zwoer Oesken-Tsjeka op de Koran, dat zijn krijgers de oasen onder Frans bestuur niet meer zouden aanvallen. Kapitein Sombreuil steeg op z'n mehari en reed naar het Noorden terug Het is wel onnodig hieraan toe te voegen dat hij diep gelukkig was en de gele wind dankte, die hem op het spoor van Oesken-Tsjeka had gebracht. Hij wist dat de Arabier zijn woord zou houden en er voortaan vrede zou heersen in de Sahara en de oasen.

(1) Blauwe sluier die om het hoofd gewonden wordt.
(2) Mohammedaans priester die de gebeden zingt

50 PUNTEN PER WEEK...

DAT IS NIET MOEILIJK!

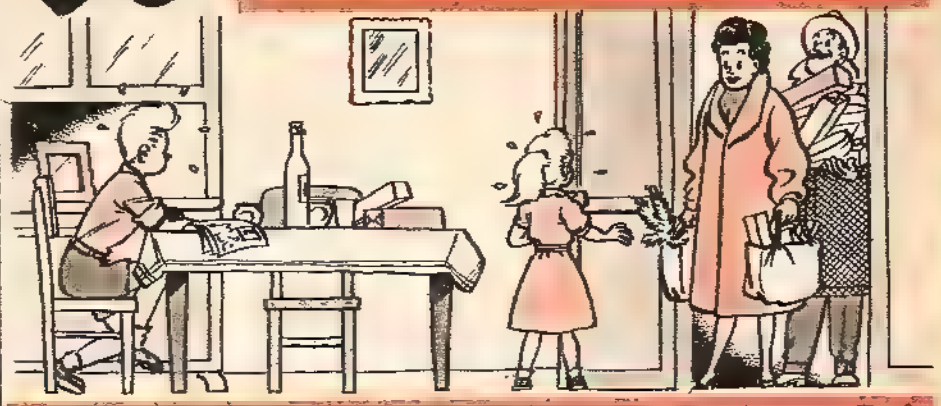

Een familie van vier leden kan makkelijk vijftig punten per week sparen. Hoe ? Door alle VIER de volgende producten te gebruiken !

Biscuits. Chocolade en Toffees.	VICTORIA
Bleuette. Gouda en Crème de Gruyère.	SKI & FRANCO-SUISSE
Tafelbier.	PILSBERG
Deegwaren.	TOSELLI
Prinsor. Ina. Chocosweet. Palmex en Kuifje's zeep.	PALMAFINA
Confituur en diepgekoelde groenten Frima.	MATERNE
Tandpasta.	KOLYNOS
Beschuiten in pakjes Heufria en Heudebert.	HEUDEBERT
Siroop Prince de Liège en Prosmans.	PROSMANS
Maisbloem. Pudding. Baking Powder en gevanilleerde suiker.	PANA
Sausen. Azijn. Kruiden. Fruitsiroop.	HORTON

Om in ruil voor KUIFJE's PUNTEN de gewenste geschenken te krijgen, spaart een familie van vier personen :

7 dagen :	Prentkaarten KUIFJE, per reeks van vijf	50 punten
12 dagen :	Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van 50	75
14 dagen :	De nieuwe KUIFJE's wimpel, vier kleuren	100
14 dagen :	Chromo's ZIEN en WETEN, per reeks van zes	100
28 dagen :	Chromo's DE MEESTERWERKEN DER SCHILDERKUNST	200
28 dagen :	Foto's in relief DE ANTWERPSE DIERENTUIN, met speciale bril. Drie reeksen verkrijgbaar. Per reeks van 20	250
35 dagen :	KUIFJE's portefeuille, nieuw model	250
70 dagen :	KUIFJE's puzzle op hout	500
70 dagen :	Blokjesspel KUIFJE	500

Te koop te bomen aan de KUIFJE's WINKEL, Lombardstraat, 24, Brussel — door ze met de post op te sturen naar hetzelfde adres (Dienst T) — in de « INNOVATION » te Brussel, Antwerpen, Gent, Brugge, Oostende en Kortrijk.

HET JEUGDBLAD « KUIFJE » SCHENKT JE IEDERE WEEK EEN KUIFJE's PUNT. VOEG HET BIJ JE COLLECTIE !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

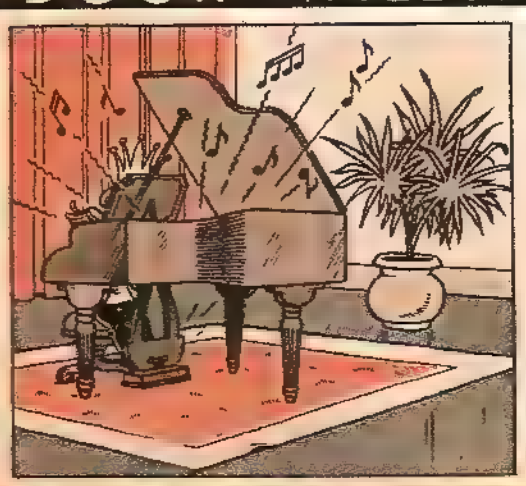

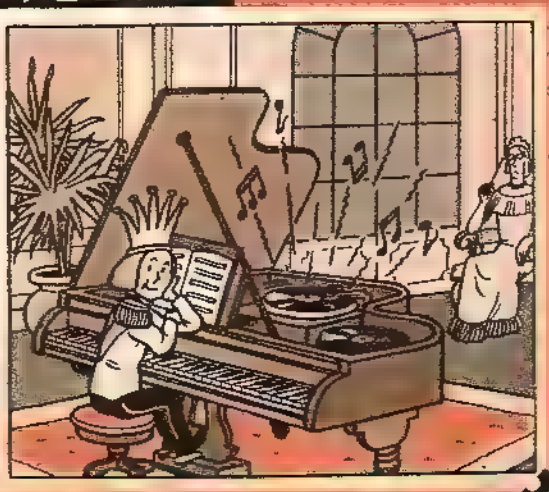

GOUD VOOR ROME

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

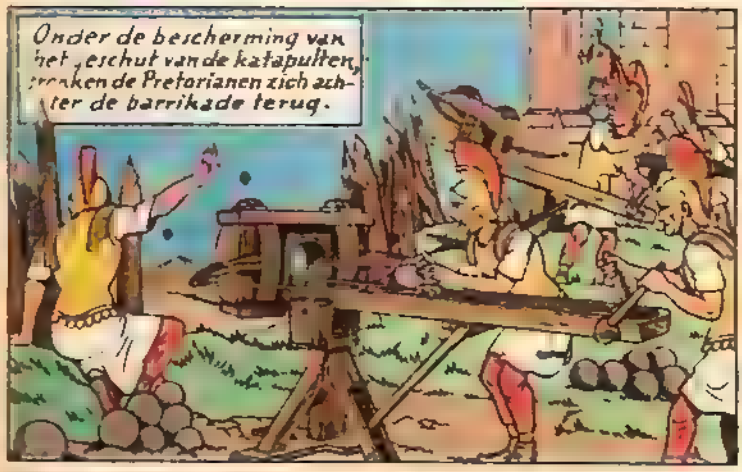

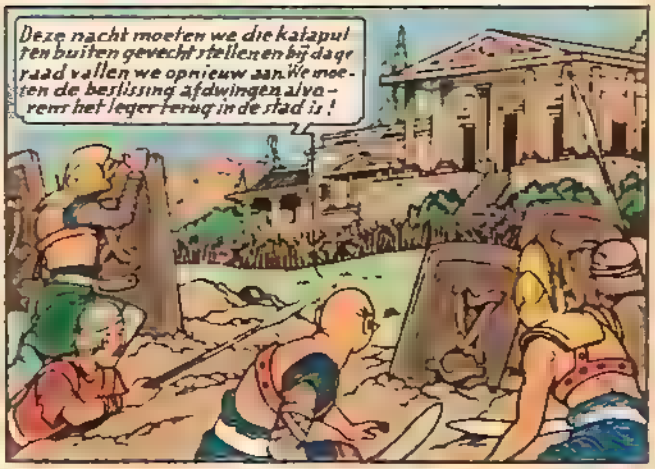

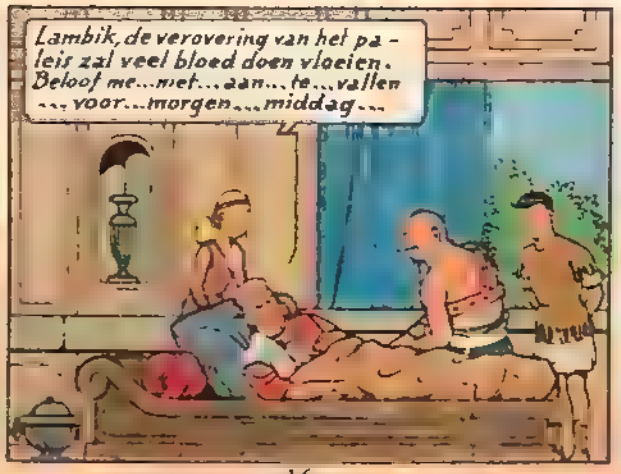

(Wordt voortgezet.)

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Te Woomera, Australisch centrum voor geleide projectielen, zoekt een recuperatie ploeg naar de bruikbare overblijfselen van een neergestorte raket...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

(Wordt voortgezet.)

EEN HELE STAPEL BOEKEN

VERLEDEN week schreef ik dat we van de uitgevers een hele stapel boeken hadden gekregen die ze speciaal hadden voorbereid met het oog op de naderende eindejaarsfeesten, en dat we deze week het vervolg van de besprekingen zouden publiceren. Wel, hier zijn we er dan mee :'

DOLF DE ZOUTMAN

DE uitgeverij Heemschut, te Asse, stuurde ons een boekje van onze medewerker Eugeen van den Broeck, de novelle « Dolf de Zoutman », geïllustreerd door Bert van den Broeck, de broer van de schrijver, met enkele pentekeningen van Brabantse inspiratie. Ook de tekst is sterk Brabants getint, maar dat is voor al wie in dit gebied woont (en tot deze mensen richt het boekje zich vooral), geen bezwaar, wel integendeel. Als Brabander hebben we dat sterk geappreciëerd, en bevelen het graag aan onze streekgenoten aan.

HET BRANDEND SCHIP

VAN Leopold Vermeiren, die voor onze lezers geen onbekende meer is, want ze hebben stellig reeds een of ander jongensboek van hem gelezen (en « Kuifje » publiceerde ook een interview met hem), kregen we een boek toegestuurd door bemiddeling van de uitgeverij Sint-Norbertus, van Tongerlo. De titel van het boek luidt « Het Brandend Schip ». Het is goed verteld en werd in een grote, aangename letter gezet. De illustraties vallen echter niet mee. De auteur verdiende een betere illustrator. Daarvoor zal men echter niet nalaten het boek te lezen.

MET MIJNHEER PORTIELJE NAAR DE ARTIS

IN Noord Nederland heeft de auteur van dit boekje een goede naam. De radiovereniging Avro vroeg hem dit werkje te schrijven voor de kinderen van haar leden.

Elsevier brengt het nu ook voor het groot publiek. Het is charmant uitgegeven en met goede foto's geïllustreerd (wit-zwart en kleurreproducties) en de tekst leest zeer aangenaam en is instructief.

Vooral dierenliefhebbers zullen er hun gading in vinden.

BUNKERRATTEN

DE Sint-Norbertusuitgeverij van Tongerlo stuurde ons ook de tweede druk van het boek van Gaston M. Vander Gucht « Bunkerraten », dat bekroond werd met de Amaat Joosprijs voor 1952 en geïllustreerd werd met levendige reportagefoto's. Het boek is bestemd voor de rijpe jeugd en behandelt het troosteloos leven van de onschuldigste Duitse oorlogsslachtoffers : de verdwaalde kinderen.

DE POST

MARSJEREN IS GEZOND !

JA, maar van de ene stad naar de andere, of van het ene land in het andere marsjeren is ten slotte een zeer banale prestatie. Wat zou je echter denken van een ochtendwandelingetje op de bodem van de zee ? Onmogelijk ? De Deen Jan Uhre heeft dat gedaan. Hij vertrok van Roedy (op het eiland Laeland, Denemarken) en kwam zo gezond als een blikje toe in Fehmarn (Duitsland). Hij had de 21 km te voet over de zeebodem, op een diepte van soms 6 meter, afgelegd. Het kostte hem vier uren tijd... Het is een gebeurtenis die de douaniers heel ongelukkig heeft gemaakt. Denk eens aan dat ze over korte tijd een duikerspak zouden moeten aantrekken om de « wandelaars ter zee » naar eventuele smokkelwaar te vragen...

WEET JE WAT EEN PIANO IS?

NEEN ? Foei, wat ben je dom ! Een klein meisje, ze is nog te klein om te kunnen schrijven, vertelde ons wat een piano is. Luister goed : « Een dier met een dikke, harde huid en vier poten. Het heeft een grote mond met vele, vele witte en zwarte tanden. Als je die mond open doet en op de tanden slaat, dan schreeuwt het dier ! »

TE VLUG IS OOK NIET GOED !

DE moderne straaljagers bieden natuurlijk heel wat voordelen, maar er is ook de schaduwkant aan. Het bewijs daarvan levert volgende geschiedenis :

Piloot : Verdraaid nog toe ! Ik heb Parijs gemist !

Passagier : Hoe is dat mogelijk ?

Piloot : Dat is heel eenvoudig. Juist toen we er waren moest ik niezen, ik sloot instinctmatig de ogen en... we waren er voorbij !

ROSE VOOR VISSEN

JAPANSE geleerden hebben uitgemaakt dat de vissen van de rose kleur houden. In rose visnetten zit driemaal meer vis dan in kleurloze visnetten. Of dit ook voor de vissen van onze gewesten geldt ? De verwoede hengelaar kan de Japanse methode altijd eens beproeven !

« WIE » VERZAMELT « WAT » ?

DAT Farouk, ex-koning van Egypte, luciferdoosjes verzamelt weet welhaast iedereen maar dat wijlen koning Victor-Emmanuel van Italië er 41.000 bij elkaar gebracht had, is minder bekend. In Budapest is er een museum waar men gekleurde en beschreven eieren verzameld. Je kan er daar reeds 8.000, allen op verschillende wijze versierd, aantreffen. James H. Rand, een fabrikant uit Boston, verzamelt het scheergerief van alle volkeren en alle tijden. Hij liet over zijn verzameling zelfs een kultuurfilm draaien. Otto Kramer, van Berlijn, is verliefd op alles wat betrekking heeft op de Rijn, en heeft vele kasten vol boeken, gravures, tekeningen, schilderijen, kortom alles wat betrekking heeft op de grote stroom. Het is een vrouw uit Budapest die 7.000 spiegels van alle tijden en alle volkeren verzamelde, een bankier van Cleveland heeft het op alle wandelstokken van beroemde personaliteiten gemunt en oud-president Truman houdt van pistolen. Hij heeft er 8.000 ! De verzamelwoede van Walter E. Clifford, uit Londen, is enigszins luguber : de ter dood veroordelingen ! Hij heeft 1.000 documenten uit 22 landen die over een tijdperk van twee duizend jaar lopen !

Pat Rick en Mass Tick beloofden de sheriff Brokentown tegen de aanvallen van El Mocco te verdedigen.

PAT RICK EN MASS TICK in

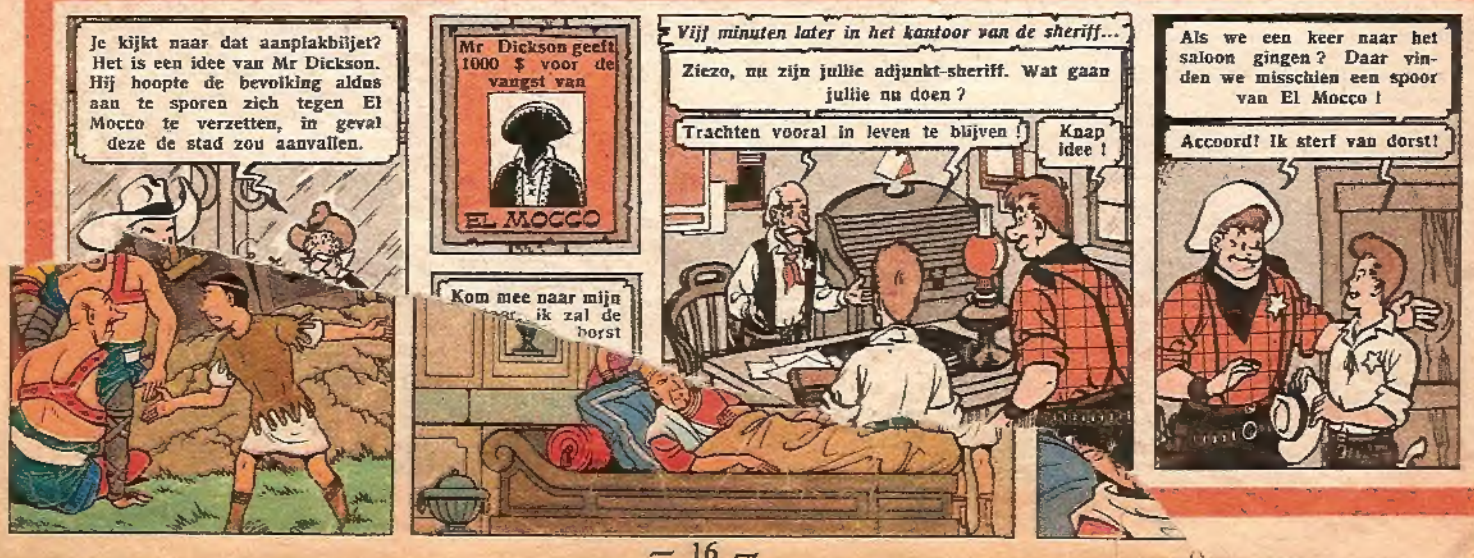

Tijon

VOLG DE GIDS!

WE kennen de museumgidsen, die ons in schilderachtig dialect van naaldje tot draadje uitleggen wat « hun » museum aan bezienswaardigheden biedt. De uitleg van die gidsen is gewoonlijk met een snuifje zout te nemen en wanneer we weer op straat staan, lachen we er soms hartelijk om. In enkele musea van Amerika nu heeft men de gidsen... naar het museum verwezen ! Ze werden afgedankt en in hun plaats kan je aan de ingang, tegen een paar nikkeltjes, een draagbaar ontvangsttoestel lenen. Dank zij dit toestel hoor je in iedere zaal de neutrale stem van een speaker, die je alle uitleg geeft. Er rinkelt een belletje wanneer de voordracht ten einde is en je naar de volgende zaal moet gaan. Niemand is natuurlijk verplicht zich het toestel aan te schaffen !

EEN MINUUT TE NEW YORK

IN een minuut worden er in de reuzenstad New York vijf duizend telefoongespreken aangevraagd, 225 kilo boter verbruikt, 4.800 eieren en 720 kilo vlees. De verlichting van Broadway kost 7.200 F. per minuut, heel de stad gebruikt in 1 minuut 10.000 kilowatt electriciteit en 27.000 kubiekmeter gas. Er worden in 1 minuut 10.000 brieven in de bus gegooid en niet minder dan 40.000 glazen bier door dorstige kelen gespoeld !

DE SPRINKHAAN DOET MILLIOENEN MENSEN BEVEN

JE bent vanzelfsprekend niet bang van de sprinkhaan, die je af en toe in je tuintje aantreft. Het is een onschuldig diertje, doodonschuldig omdat het alléén is. Wanneer er enkele milliarden van deze diertjes bijeen zijn, dan ziet het er heel anders uit ! De sprinkhanenplaag is niet alleen de plaag uit het Oud Testament, het is een moderne plaag die millioenen mensen van het Midden-Oosten (Iran, Irak, Saoedi-Arabië, Jordanië en zelfs Indië) doet beven. De sprinkhanen ontwikkelen zich heel vlug in woeste, ongecultiveerde streken met heet klimaat en een overvloed aan voedsel. Men heeft broedplaatsen gevonden die duizenden vierkante kilometers besloegen. Op een bepaald ogenblik is de rijkste broedplaats echter kaalgevreten en dan stijgt de zwerm op. Sprinkhanen vliegen toch niet ver ? Men heeft zwermen geregistreerd 4.000 mijl van de plaats waar ze opstegen! Bergketens van 4.000 à 5.000 meter zijn voor de sprinkhanen geen onoverkomelijke hindernis ! Wanneer nu zo'n zwerm ergens neerstrijkt betekent dit een ramp. Dat gebeurt altijd plotseling. Een kleine, donkere wolk komt snel nader, groeit aan en weldra is de lucht gevuld met een eigenaardig gezoem. De zon verdwijnt helemaal. Wanneer de sprinkhanenweer verder trekken is er geen groene stengel meer te zien, geen grassprietje, geen bloem. Een troosteloze, kale vlakte blijft er over.

EEN HELE STAPEL BOEKEN

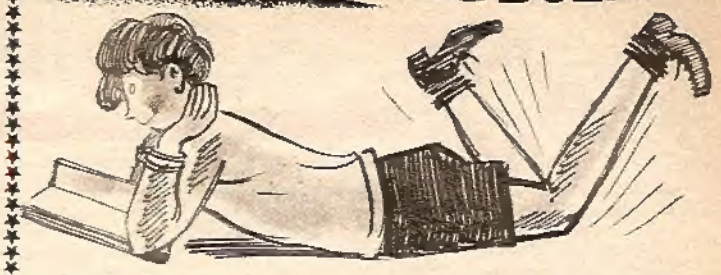

STERREN IN DE POOLNACHT

MARIA ROSSEELS, die tijdens de laatste jaren naam maakte als filmcriticus en romancière (« Dagboek van Spieghelke », « Elisabeth », enz.), schreef nu ook een jeugdboek dat niet speciaal voor de meisjes bestemd is, want het is het verhaal van de grote Hollandse zeevaarders Barentz, naar wie een Poolzee wordt genoemd, en Heemskerk. Een fijn jongensboek. Prachtig uitgegeven, zoals bij Lannoo, te Tielt, de goede gewoonte is. Naar onze mening is het illustratiegenre echter minder geschikt voor een jeugdboek, zoals « Sterren in de Poolnacht ».

DE VADER VAN ROBINSON CRUSOE

JOSEPHA MENDELS, is een Hollandse journaliste die te Parijs en te Londen werkt. Toen er in Nederland een prijsvraag werd uitgeschreven voor het beste jeugdboek over een kunstenaar, ging Mej. Mendels in de enorme Nationale Bibliotheek van Frankrijk op zoek naar documentatiemateriaal over Daniel Defoë, de weinig bekende auteur van « Robinson Crusoë », het succesboek van iedere jongensgeneratie, sinds zomaar eventjes twee eeuwen ! Het resultaat van haar opsporingen wist ze in een aangenaam leesbaar boek te verwerken dat ik aan onze lezers graag aanbeveel.

LEGENDES DE LA SAINTE VIERGE

WANNEER je deze Franse titel leest, dan denk je waarschijnlijk : ja, nu hebben ze zich vergist op de drukkerij van « Kuifje ». Ze hebben waarschijnlijk een titeltje uit de Franse uitgave van het blad, in de Nederlandse verloren... Neen, dat kan wel eens gebeuren, maar dat is nu toch niet het geval. Want het gaat hier om een interessant initiatief van de uitgeverij Desclée-de Brouwer, die zes Franse O.L.Vrouw-legenden publiceert met de moeilijke woorden in Nederlandse vertaling in de marge. Een prima boekje voor katholieke scholen, en jongens en meisjes die hun Frans wat willen bijwerken. Met zo een boekje kan men dat ook zonder leraar.

EEN LEVEN VOOR DE MUZIEK

IN de sympathieke Avontuur- en Techniekreeks van de Wereldbibliotheek verscheen een biografie van Josef Haydn, voor de jeugd geschreven door J.W. van der Klei, die zijn klein boekje (in dit geval geen pleonasme) met eigen silhouetten illustreerde. Jonge muziekliefhebbers die wat meer willen weten over het leven van deze grote figuur, zullen met dit boekje in een hoekje gaan zitten, en er veel genoegen aan beleven.

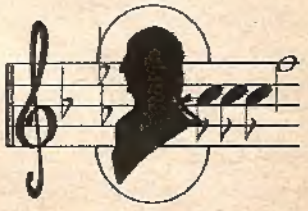

JOHAN.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Johan blijft gewond in een verlaten en woeste streek achter. Plotseling staan er twee kerels met woest uiterlijk voor hem, die hem met de dood bedreigen.

(Wordt vervolgd.)